

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/50/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2113011014
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2113011014.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Jarábka a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Ivana Ilavského, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26. júna 2014, v trestnej veci obžalovaného Z. Y., pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, prejednal odvolanie Okresného prokurátora v Trnave, ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu v Trnave sp.zn. 3T/52/2013 zo dňa 13.2.2014, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie okresného prokurátora sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný Z. Y. podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Trnave č.k. 3Pv 458/12 zo dňa 20.6.2013 pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že

dňa 8. mája 2012 v čase približne o 19.30 hod. na parkovisku odpočívala Zeleneč za čerpacou stanicou pohonných hmôt Slovnaft na diaľnici D1 v smere z Bratislavy do Trnavy ako príslušník Oddelenia mýtnej polície Krajského dopravného inšpektorátu, Krajského riaditeľstva PZ Trnava, v rámci výkonu služobnej činnosti, bez toho, aby došlo k spáchaniu priestupku, zastavil motorové vozidlo zn. BMW X5, evidenčné číslo BR-289BH s prívesným vozíkom a vykonal kontrolu jeho vodiča S.F., ktorému oznámil, že sa dopustil priestupku v zmysle § 39 odsek 1 Zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a požadoval zaplatenie pokuty vo výške 60,-- Eur o námietkach vodiča S.F. k uloženiu pokuty, jej výške a nedostatku finančných prostriedkov, znížil požadovanú sumu a S.F. uložil blokovú pokutu vo výške 230,-- Eur, následne mu vydal časť „B“ pokutového bloku č. C398651 v hodnote 10,-- Eur, na zvyšnú časť pokuty vo výške 10,-- Eur pokutový blok nevyhotovil a nevydal s vyjadrením, že to je za jeho ochotu znížiť pokutu, v administratívnych pomôckach vykázal uloženie blokovej pokuty iba vo výške 10,-- Eur a rozdiel medzi obdržanou sumou od S.F. a vykázanou pokutou vo výške 10,-- Eur si ponechal pre vlastnú potrebu, čím porušil povinnosti policajta uloženého v § 8 odsek 1, § 9 odsek 1 zákona č. 171/1993 Z.z. o Policajnom zbore v znení neskorších predpisov v zmysle § 48 odsek 3 písmeno a/, písmeno g/, písmeno n/ zákona č. 73/1998 Z.z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru a iných v znení neskorších predpisov a konal tiež v rozpore s článkom 8 odsek 2, odsek 3 Nariadenia prezidenta Policajného zboru č. 7/2002 o objasňovaní priestupkov a prejednávaní priestupkov,

pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Okresný súd obžalovaného oslobodil, pretože nemal za preukázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný trestne stíhaný. Z napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd tak postupoval na základe tej skutočnosti, že svedok S.F. nemohol byť na hlavnom pojednávaní vypočutý z dôvodu duševnej poruchy, v prípravnom konaní bol vypočutý pred vznesením obvinenia, a to dňa 19.7.2012 takže jeho výpoveď nemohla byť na hlavnom pojednávaní prečítaná, pretože procesne nevalidná a jej vykonanie

by odporovalo zásade kontradiktórnosti. Okresný súd mal za to, že vyšetrovateľ po vznesení obvinenia opätovne svedka nevypočul, napriek tomu, že mal k dispozícii dostatok času, pretože duševná porucha sa u svedka začala prejavovať až začiatkom októbra 2012 a tento procesný nedostatok nemohol súd na hlavnom pojednávaní žiadnym spôsobom konvalidovať.

Okresný súd poukázal na to, že ani z ostatných dôkazov nemal za preukázané jednoznačne, že by sa obžalovaný predmetného skutku dopustil a v súlade s pravidlom in dubio pro reo rozhodol v prospech obžalovaného.

Proti tomuto rozsudku si podal odvolanie okresný prokurátor, ktoré písomne odôvodnil pomerne obsiahlymi úvahami. Podľa jeho názoru okresný súd nepostupoval v súlade so zákonom a jeho oslobodzujúci rozsudok nezodpovedá skutkovým zisteniam. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že zo žiadneho dôkazu nevyplnil úmysel obžalovaného zadovážiť si neoprávnený prospech uložením pokuty vo výške 20 Eur, z ktorej by si chcel ponechať sumu 10 Eur. Okresný súd zápisnicu o výsluchu svedka S.F. z prípravného konania neprečítal, nakoľko výsluch prebehol ešte pred vznesením obvinenia, ktorý postup prokurátor nepovažuje za správny. Považuje ho za rozporný so zákonom.

Obžalovaný Z. Y. potvrdil určité skutkové okolnosti týkajúce sa predmetného skutku, pričom svedok S.F. pri výsluchu zo dňa 19.7.2012 usvedčoval obžalovaného zo spáchania stíhaného skutku, ako aj trestného činu. Rovnako tak svedkovia S. H. a Z.F. vo výsluchu zo dňa 19.7.2012 v celom rozsahu potvrdili výpoveď svedka S.F.. Konkrétne skutkové skutočnosti v týchto výpovediach pritom aj bližšie rozviedli. Svedkovia H. a L. pri následných výsluchoch pred vyšetrovateľom a na súde nespochybnili pravdivosť svojich prvotných výpovedí. Svedok Mgr. I. X. vo svojich výpovediach v prípravnom konaní aj na hlavnom pojednávaní zhodne potvrdil, že predmetného dňa 8.5.2012 mu opakovane telefonoval S. H. s tým, že policajť im chce dať pokutu za porušenia obmedzenia jazdy, niektorých druhov vozidiel počas sviatku, pričom žiadal pokutu vo výške asi 40 Eur, on mu poradil, aby nesúhlasili a pokutu nezaplatili, potom mu však znovu telefonoval svedok H. a oznámil mu, že dostali pokutu vo výške 20 Eur a dostali len jeden pokutový blok na sumu 10 Eur. Policajť im mal povedať, že je to za jeho ochotu. Potom niekedy sa od svedka H. dozvedel, že jeho kamarát, ktorý vozidlo riadil sa na policajta sťažoval. Výpis z telekomunikačnej prevádzky potvrdzuje výpoveď svedka X. a dokladá tak telefonáty od svedka H. dňa 8.5.2012. Podľa správy riaditeľa odboru dopravnej polície prezídia PZ vodič vozidla BMW X5 S.F., za ktorým ťahal príviesny vozík s naloženým vozidlom dňa 8.5.2012 neporušil ustanovenie § 39 zákona č. 8/2009 Z.z.

Okrem toho v spise sa nachádza trestné oznámenie S.F. zo dňa 8.5.2012 o 23.06 hod., v ktorom oznámil protiprávne konanie príslušníka PZ pri jeho kontrole na odpočívadle Zeleneč na diaľnici D1 v smere na Žilinu.

Pokiaľ okresný súd odmietol prečítať výpoveď poškodeného S.F. zo dňa 19.7.2012 nepostupoval zákonným spôsobom, pretože svedok tu bol riadnym spôsobom vypočutý po začatí trestného stíhania, pred výsluchom bol poučený ako to vyžaduje Trestný poriadok. Súd mal prihliadnuť na predmetný výsluch svedka S.F. pri hodnotení dôkazov a skutkového stavu veci. Okrem toho obžalovaného usvedčovali zo spáchania žalovaného skutku viaceré dôkazy nepriameho dôkazu, a to ako sú svedecká výpoveď Mgr. I. X., ktorý o priebehu skutku opísaného v obžalobe sa dozvedel od priameho svedka S. H., ďalej z telekomunikačnej prevádzky telefónu svedka H. tiež vyplýva trestná činnosť aj z trestného oznámenia S.F. zo dňa 8.5.2012. Všetky spomenuté dôkazy vytvárajú jeden logický súvislý a uzavretý celok a vo svojom súhrne bez rozumných a dôvodných pochybností preukazujú, že obžalovaný sa dopustil žalovaného konania, ktorý spáchal vyššie uvedený trestný čin. Z týchto dôvodov prokurátor navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu zástupkyňa Krajskej prokuratúry v Trnave zotrvala na odvolaní okresného prokurátora a navrhla mu vyhovieť.

Obhajca a obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedli, že nie je pravdou, že by obžalovaný udelil pokutu S.F. neoprávnene, pretože počas pojednávania sa preukázalo, že vodič nemal diaľničnú známku, a teda postupoval voči účastníkovi cestnej premávky podľa zákona. Ďalej vzniesli námietku, že ak by bola braná

do úvahy výpoveď svedka S.F. spred vznesenia obvinenia, bolo by porušené jeho právo na obhajobu. To isté sa týka aj svedkov S. H. a Z.F.. Obžalovaný teda navrhol, aby krajský súd odvolanie okresného prokurátora zamietol.

Krajský súd podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku na základe odvolania okresného prokurátora preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokovej časti rozsudku, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil pritom, že oslobodenie obžalovaného Juraja Tomeka spod obžaloby podľa § 285 písmeno a/ Trestného poriadku je zákonné.

Je tomu tak predovšetkým z týchto dôvodov.

Prvoradým predpokladom pre to, aby bola osoba postavená pred súd, mohla byť aj skutkovo a právne uznaná za vinnú sa vyžaduje, aby na základe dôkazov vykonaných zákonným a procesne relevantným spôsobom bola bezpečne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaná jej vina do takej miery, že vylučuje akýkoľvek iný možný záver, resp. nepripúšťa žiadnu inú alternatívu v priebehu objasňovaného skutku. Aj podľa názoru odvolacieho súdu vo vzťahu k obžalovanému Z. Y. ako usvedčujúce dôkazy nie je možné použiť ani výpoveď svedka S.F., ani výpoveď svedkov S. H. a Z.F.. V tomto smere treba podotknúť, že rozmanitá judikatúra odvíjajúca sa od početnej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva umožňuje uznať za usvedčujúci dôkaz voči obvinenému len taký dôkaz, pri vykonávaní ktorého mal obvinený plnú možnosť uplatnenia svojich obhajobných práv, či už sám, alebo prostredníctvom svojho obhajcu, a to o v zmysle aktívneho obhajobného práva, t.j. mal možnosť klásť vypočúvanému spoluobvinenému, alebo svedkovi svedčiacemu v jeho neprospech otázky, žiadať odstrániť neúplnosti a nejasnosti, prípadne rozpory a v neposlednom rade aj žiadať doplniť výpoveď o nové skutočnosti.

Z povahy odvolania okresného prokurátora vyplýva, že sa v podstate domáha uznania viny obžalovaného Z. Y. z predmetného skutku na základe usvedčujúcich výpovedí poškodeného a svedkov S. H. a Z.F., ktoré boli učené dňa 19.7.2012, t.j. síce po začatí trestného stíhania podľa § 199 odsek 1 Trestného poriadku, avšak ešte pred vznesením obvinenia Z. Y. podľa § 206 odsek 1 Trestného poriadku pre predmetnú trestnú činnosť.

Zodpovedá skutočnosti, že jednak poškodený a jednak títo svedkovia obžalovaného z predmetného skutku pred vznesením obvinenia usvedčovali. Rovnako tak zodpovedá skutočnosti, že po vznesení obvinenia už svedok S.F. nebol vypočutý zo zdravotných dôvodov a nemohol byť vypočutý ani v prípravnom konaní, ani na hlavnom pojednávaní a rovnako tak vyplýva, že svedkovia S. H. a Z.F. ako bezprostrední svedkovia a priami svedkovia boli vypočutí po vznesení obvinenia, boli vypočutí aj na hlavnom pojednávaní, ale týchto vo svojich týchto výpovediach napriek predchádzajúcim uloženým pokutám v prípravnom konaní obžalovaného neusvedčovali. V podstate zmenili svoje výpovede v tom duchu, že odpovedali asi odpoveďami typu neviem, nepamätám, nespomínam si a podobne.

S požiadavkou okresného prokurátora uznať výpoveď poškodeného S.F. a svedkov S. H. a Z.F. z úseku trestného stíhania pred vznesením obvinenia sa krajský súd nestotožňuje. V tomto prípade by totiž bolo porušené právo obžalovaného na spravodlivý proces podľa § 6 odsek 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, ktoré zaručuje právo každej osobe na spravodlivý proces v primeranej lehote.

Základným atribútom tohto práva je kontradiktórny proces založený na základe zásad práva na aktívnu obhajobu a na rovnosť zbraní, ktoré princípy v konečnom dôsledku zabezpečujú nielen spravodlivé potrestanie páchatela, ale súčasne zabezpečujú aj fair play proces z pohľadu obvinenej osoby.

Podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva by v zmysle kontradiktórneho trestného procesu súdne rozhodnutie malo vychádzať z výsledkov konfrontácie strán v spore, z ktorých každá musí mať možnosť vyjadriť sa k požiadavkám a tvrdeniam druhej strane a právo na to, aby sa vypočuli argumenty jednotlivých strán. Požiadavky vyplývajúce z uvedenej zásady kontradiktórnosti vymedzil Európsky súd pre ľudské práva vo viacerých rozhodnutiach, keď ich kategoricky formuloval, napr. v rozhodnutí z 18.3.1997 vo veci Mantovanelli proti Francúzsku, pričom deklaroval, že jedným z prvkov spravodlivého procesu je jeho kontradiktórny charakter, keď každá strana musí mať zásadne možnosť nielen predkladať dôkazy a argumenty, ktoré považuje za nutné pre úspech jej požiadaviek, ale zoznámiť sa aj so všetkými dokladmi a pripomienkami predloženými zo súdu za účelom ovplyvniť jeho rozhodnutie a vyjadriť sa k nim.

V zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a jeho požiadaviek na kontradiktórnosť procesu a podklad pre súdne rozhodnutie potom krajský súd sa nestotožňuje s názorom okresného prokurátora, že by bolo možné uznať vinu obžalovaného Z. Y. len na základe usvedčujúcich výpovedí poškodeného S.F. a svedkov S. H. a Z.F. bez toho, aby v priebehu súdneho konania, ktoré je jadrom celého trestného procesu založeného na bezprostrednosti a ústnosti bol produkovaný, čo len jediný priamy dôkaz v neprospech obžalovaného. Spomínané nepriame dôkazy v odvolaní okresného prokurátora zvyšujú pravdepodobnosť spáchaného trestného činu s obžalovaným Z. Y., avšak nepreukazujú túto vinu bezpečne a bez akýchkoľvek pochybností, a to s prihliadnutím na obhajobné námietky obžalovaného Z. Y., ktoré nebolo možné s týmito výpoveďami poškodeného S.F. a svedkov S. H. a Z.F. pred prípravného konania učinených pred vznesením obvinenia konfrontovať, čo je základný prvok kontradiktórneho trestného konania.

Z týchto dôvodov potom krajský súd je toho názoru, že obžalovaný nemohol objektívne naplňať svoje aktívne obhajobné práva pri týchto výsluchoch, a preto založenie vidí len na výlučne takýchto dôkazoch zaistených v predmetnom štádiu trestného konania podľa názoru odvolacieho súdu taktiež nie je možné.

Krajský súd je toho názoru, že právne úvahy obsiahnuté v odvolaní okresného prokurátora by boli možné procesne aplikovateľné len za predpokladu, že by tieto usvedčujúce výpovede priamych svedkov boli zabezpečené v štádiu prípravného konania po vznesení obvinenia, čo sa však v posudzovanom prípade nestalo.

V sumáre preto krajský súd uzatvára, že dôkazy zabezpečené pred vznesením obvinenia Z. Y. pri absencii ďalších procesne dôkazne relevantných úkonov, nepostačuje pre uznanie viny obžalovaného ako sa toho domáha okresný prokurátor, a preto o jeho odvolaní rozhodol tak, že ho zamietol ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.